

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any II.—TARRAGONA, 1 febrer de 1914.—Núm. 30.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Méndez-Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.

Anuncis, a preus convencionals.

Per a la vetllada de la Joventut N. R.

Amics i companys: La nova de que la Joventut Nacionalista Republicana de Tarragona se disposa a emprendre una acció vigorosa en aqueixa ciutat, m'ha produït una satisfacció intensa. I aquesta satisfacció meua és doble: la sento com a tarragoní i com a patriota català.

Veig amb goig, d'un quant temps ençà, que la meua ciutat nadiua se desvetlla, que està en un període de creixença i de regeneració. Veig que, en son aspecte econòmic, ha deixat d'ésser el poble mort d'anys enrera, l'esquifida capital de província amb més dependències de l'Estat que magatzems. Veig que'ls tarragonins—que ja s'havien encomanat els badalls de les oficines públiques i feien de vetlladors endormiscats de ses ruïnes i monuments arqueològics—se mostren avui desperts i àgils.

Però no seria veritable i completa aquesta regeneració si per damunt de l'activitat industrial i comercial no hi flotés una idealitat, si no hi vibrés l'inquietud feconda dels anhels humans i patriòtics. Per a que hi hagi aquesta inquietud i aquesta idealitat, l'acció del jovent és necessària. Són els joves els qui han d'encendre la flama dels ideals sobre les pedres mil·lenaries de les nostres muralles.

La Joventut Nacionalista Republicana té una gran tasca a realitzar. Joestic segur que'ls braus joves que la componen sabran dur-la a terme. A tots ells envió la meua salutació de correligionari i la meua abraçada d'amic i compatriota.

A. ROVIRA I VIRGILI.

Barcelona, 24-1-14.

La tasca de la Joventut

Ens hem aplegat uns quants joves en nombre no suficient, per a l'obra que ens proposem, però no tan migrat que no'ns permeti donar a la nostra actuació una relativa desinvoltura. I dic això, perquè encara que siguem molts els que formem aquesta Joventut Nacionalista Republicana de Tarragona,—la constitució de la qual avui festejem amb aquesta festa tan brillant de la que tots en guardarem un bon record en lo més profund de la nostra ànima,—no hi som tots els que hi deuríem ésser. Hi manca encara un bon nombre de jovenalla que està dispersa, i que en el seu romiatje no ha sapigut encara trobar el seu lloc d'honor en la lluita sagrada per la causa de la llibertat de nostra terra; lloc d'honor que no pot ni déu ésser altre que un, encara que modest, en la nostra Agrupació.

En les nostres fileres hi ha sempre la porta oberta per a tots aquells qui alimentant un amor probat per la mare Catalunya, hi agermanin l'esperit de sacrifici que tot bon català dú impregnat en el seu ésser, per a, amb l'un i amb l'altre, poder retornar-li a la nostra terra, aquelles èpoques esplendoroses de les que'ns en parla l'Historia, i reconquerir la seva personalitat vital i la llibertat que en mal hora va ésser-li arrebaçada. Nosaltres tenim els brassos oberts per a tota la joventut que vulgui fer obra en sentit lliberal i descentralisadora lluitant pels ideals que entranyn la reivindicació dels drets de tots els ciutadans.

Aixís som i aixís volém ésser.

La nostra joventut ens dona forces per a la lluita i la nostra sang vermella, amarada d'entusiasmes i d'un amor mai desmentit per la terra nostra, se revolta una i mil voltes enfront dels que engendren

odi a la nostra rassa. La bandera barrada es la nostra ensenya; la bandera barrada va ésser l'ensenya d'aquells valents i inoblidables catalans que varen sacrificar per la llibertat de Catalunya tanta sang i tantes vides, moltes d'elles segades en flor; la bandera barrada ha presidit sempre totes les gestes heròiques dels bons fills de Catalunya; recordeu als almogàvers; recordeu als Fivallers; recordeu el Corpus de Sang, i recordeu tants i tants actes en els quals els braus fills de Catalunya han demostrat la virilitat de la rassa catalana.

La Joventut ha sigut sempre la precursora de tots els grans moviments que han somogut l'ànima del poble. Per les venes dels cossos joves hi corre la sang ardenta, i la sang ardenta es impulsora de les grans obres.

Aquesta Joventut Nacionalista que avui se consagra davant del poble, es ademés de nacionalista, republicana. Ella vol no solament ajudar a conseguir la llibertat per la seva terra, sino que, una volta ja conseguida, vol consolidar-la implantant la forma de govern republicana, això es, el govern del poble pel mateix poble, l'única fórmula que pot acceptar-se en els temps moderns de democràcia. I quin dubte hi ha, que aquesta fórmula-solució republicana ha d'ésser precisament la federativa, a base de l'Autonomia en tots llurs aspectes?

Veu's-aquí la tasca que's proposa fer aquesta Joventut, en tan bon'hora constituïda a Tarragona, i per això he de repetir que en la nostra Agrupació encara no hi ha tota la jovenalla que déu haver d'ésser-hi. Quants i quants no'n trobarèu de joves que, identificats en un tot amb els nostres pensaments, els seus noms no figuren al costat dels nostres? Per al major èxit en la nostra empresa, per a assolir dies de gloria per la nostra terra, convé que vinguin al nostre costat tots els que siguin dels nostres, tot el jovent que alberga en son cor una alenada de nova vida per a sa patria, i un ressorgiment vital i majestuós per a la nacionalitat catalana.

Siguem bons patriotes i serem bons catalans; divulguem arréu el nostre Art, la nostra llengua, la nostra literatura, les nostres costums, les nostres cançons, els nostres pensaments, els nostres ideals sagrats, les nostres aspiracions, fins les nostres utopies si voléu, i la mare de tots nosaltres, la Patria Catalana, ens en restarà agraïda i sabrà recompensar-nos merescudament nostra tasca profitosa!

A. RIBAS LLAGOSTERA.

* * *

Idealisme

Veu's-aquí lo que avui manca a molta part de la atollonrada joventut, de la guardadora del pervindre, dels que anem a entrar en la lluita de la vida, dels que anem a cumplir un dever que'n podríem dir sagrat i que contrau tot ciutadà que naix en un poble que avença cap a l'assoliment de la perfecció i del millorament de l'humanitat tota.

I dic que'l jovent està mancat d'idealisme pur, per que fins ara solsament uns s'han deixat entreveure, i aquests han sigut en un partit que no te raó d'ésser a l'hora present. No hi cerqueu pas en sa propaganda una raó, un convenciment, una lògica, puix solsament hi trobareu la frase rodona d'exaltament, el tòpic rebuscat per a encendre'ls ànims. I això constitueix una manca d'idealisme, millor dit, una manca d'instrucció i d'ideals, puix no es exaltant de la manera que's deu fer partit; es instruint, adreçant-los pel camí lluminós de la veritat i la justícia; ja que no es possible, per que la realitat ens ho demostra continuament, que d'una

enseyança d'aquesta mena pugui sortir-ne un polític convençut i una persona il·lustrada d'una causa veritat, i si en surt un home fanàtic, un obcecado, una fera.

Altre jovent, es el que va amb els polítics d'ofici, amb aquests polítics que atenen sols a la propia conveniencia, air figuraven en un partit, avui pertanyen a un altre i a tota hora tenen preparada l'evolució per a ingressar en un camp diferent amb tal que sigui tornant, com n'hi ha molts en aquest país. Aquest jovent que s'agrupa amb aitals polítics es de planyer, més, molt més que no l'altre; ja que's corromp ans d'entrar a la vida ciutadana. Els primers están obcecats; els segons no hi veuen. Planyem-los.

Vaig llegir, no sé on, que'l fer política es una obligació imperiosa. Emprò, com que l'home ha d'enmotllar tots els seus actes amb arreglo a la seva conciencia, i, segons lo que ella dicti procedir, devem, doncs, el jovent ans d'entrar en un camp polític, escullir-lo, i per això's fa necessari repassar els acerts i desacerts de l'Historia, enterant-se de lo que son ideals polítics i buscar els més avençats. I com tot lo avençat per raó natural, porta un gra més de perfecció de lo històric, es per xò que nostres idees son les més perfeccionades, les més modernes, i considerant avui dia, la forma republicana i nacionalista la més perfecta, tot jove de conciencia neta devé forçosament un company, en el nostre entendre.

El nostre ideal tindria d'ésser sempre l'escampar arreu la cultura i l'instrucció, base fonamental del progrés. Fomentant la cultura que abraça tots els rams del saber humà, es com hem d'arrelar les nostres conviccions polítiques i a això, es a lo que deu anar adreçat tot el nostre treball.

Per a portar-ho a cap es necessari que tots nosaltres, el jovent nacionalista-republicà, estiguem posseïts de coratge, d'un gros coratge, d'aquest coratge que'scomplau en suportar les proves de tota mena, físiques i morals, que prodiga la vida; no pas l'altre coratge de aquella joventut que vos he parlat primerament i que's transforma en selvaticisme.

El nostre coratge està en anar a l'ideal i comprendre sa realitat; està en obrar sense sapiguer, si se'ns reserva després alguna recompensa pel nostre treball. El coratge està en cercar la veritat i en dir-la; en no sofrir la llei de la mentida i no fer-se eco de les cridoríes fanàtiques.

La nostra política nacionalista ha de ser persistent i ha de tenir un sentit essencialment actuator, de energia en acció, de vigorós esforç per a empenyer la marxa infadigable de la societat catalana, més agitada en els grans nuclis urbans, més inerta en les poblacions petites.

La política de la joventut no pot ésser d'estancament ni de quietisme, perquè ha de bullir i moure's com la vida. Ho reclamen a tota hora les ambicions progressives i les ansies inagotables de l'humanitat.

Hem de sentir en tots moments l'obsessió forta de l'ideal nostre, servint-lo amb desinterès i amb entusiasme per a que augmenti el patrimoni espiritual del nostre poble, per a que afirmi en les relacions socials la llibertat i la justícia, i per a que continui la civilització i l'Historia de la nostra raça.

Hem de lluitar pels ideals i no pels homes.

Els homes, com ja sabeu tots, enganyen. Les idees, mai!

P. OLIVELLA.

* * *

Renaixement

Tarragona renaix: no es sols en el terreny de la política on se nota una rebrotada de joventut encoratjadora, amb nous ideals, amb moderns perfeccionaments, amb fons coneixements, si no en el del art, de les indústries i, d'un modo especial, en el del comerç. Dóna goig veure l'esperit de negocis que d'un temps ençà captiva a l'element jove de Tarragona, i diari veiem proves que demostren palesament que l'acert es complement de llurs somnis. Un sens fi d'establimens montats recientment i regentats per joves animosos son un bell exemple del que diem, i, apropòsit, parlant d'això, se dolia un company nostre, de que no's puguin crear molts negocis per manca de coneixements dels que per llur energies son los cridats a portar a Tarragona un era de prosperitats i de grandeses.

Realment, l'ensenyança comercial, tal com se fa a Espanya i a Catalunya, deix molt que desitjar. No hi ha medis de que una mateixa persona pugui desentrotllar diferents negocis si tots ells no tenen una relació d'afinitats i semblances, puix que per a entendre en un de determinat, es precis que l'home hi vinga gastant ses energies des de la més tendra joventut.

Cerquem qualsevol establiment comercial i veurem que l'amo, per a devenir tal, ha sigut precis que comencés per aprenent o meritori, i anant pujant d'esgraó en esgraó totes les fasses de dependent i encarregat, ha vingut el dia que ben percatat de la marxa del negoci n'ha montat un pel seu càrreg. Més, si després, ja aquet en curs, sent ambició d'empendre'n un de diferent, se trova amb la dificultat de que, per manca de coneixements i de temps per aprendre'ls, ha de abandonar llur ambició, o be ha d'encarregar la direcció en mans d'un dependent entès.

Santament que això succeixi amb els oficis, puix que ells representen un adestrament manual i un gust que dificilment s'adquireix sense uns anys de pràctica; però en el comerç, no; en el comerç, no te raó d'ésser.

En una conversa, en un petit camvi d'impressions, a la vista d'un article determinat, a la visita d'una comarca productora, en la sola contemplació d'un medi de transport, n'hi ha prou, moltes vegades, per a que l'home expert i verdader comerciant vegi dintre sa imaginació el desenrotlló d'un negoci que pot convertir-se en fabulós. Se toquen els cassos en que unes lleugeres explicacions han sigut suficients per a edificar un edifici comercial de verdadera importància. No acabariem mai d'anumerar exemples, i, no obstant, resten a les caixes dels Bancs immensos tresors inexplorats per manca d'ambient comercial.

Nosaltres creiem fermament, que aquest estat d'abandono podria subsanar-se amb la sola fundació d'escoles o classes on persones tècniques donessen conferencies adreçades a aital fi.

L'exemple el tenim a Tarragona. ¿Quina persona pot alabar-se de conèixer la manera pràctica de negociar en ví, en olis, en fruita, en pesca salada, en ferro, en ametlla, en seguros, en consignacions, etc., que no siga comerciant dedicat a llur respectiu negoci? ¿I com es possible fer treballar aquest gran nombre d'energies i petits capitals que's perden a Tarragona? ¿No tenim a casa comerciants de tots aquests rams? ¿Doncs quins profits més grans no daría que la vigorosa joventut que puja fos realment instruida per ampendre tantes i tan grans empreses que brinda'l comerç i més en una població com Tarragona, amb totes les avantatjes i qualitats que pugua ser adornada una moderna població d'opulencies? ¿No dona pena veure els negocis localitzats per classes, en regions determinades?

Heu's-aquí de què's dolia un coratjós company nostre, jove de modern temperament que ve a la vida comercial i política amb un esperit gran de lluita constant i honrada per assolir una posició per ell i'l regoneixement de la personalitat de sa Patria. Un de tans exemples que'ns presenta la joventut que puja.

* * *

Mort de l'Iscler Soler

Dolorosa es la pèrdua que acaba de sufrir Catalunya amb la mort de un dels seus fills ilustres. Nosaltres, els que lluitem per la personalitat de la nostra terra, hem de guardarne bon record de la figura venerable de l'Iscler Soler, perque ell fou un dels que més havia contribuït amb el seu talent artístic, a l'engrandiment del Teatre català, interpretant sempre amb èxit sorollós, els personatges que arrencats de la terra, trasplantaven a les seves obres en Pitarra, en Llanas, en Guimerà i tants altres autors.

L'obra den Soler, mereix ésser tinguda per exemple com a obra educadora, ja que amb les seves creacions feia sentir al poble amor a les seves costums i a la seva llengua, perque en les obres catalanes, s'havia format el gran actor un verdader propagandista de les coses de Catalunya.

Tots els catalans el plorarem a l'Iscler Soler, i més aquells que encara'l recorden en les creacions magistrals dels papers que se li confiaren.

Reproduïm unes ratlles del mestre Guimerà, escrites al tributar-se l'any passat aquell merescut homenatge al venerable actor català.

* * *

L'Iscler Soler

Si es pogués aplegar una companyia catalana d'actors, en la que cada un de ells, en la representació de son personatge, estés a l'alçaria de l'Iscler Soler, aquesta companyia fóra la millor del món; i ja podria anar per les primeres ciutats d'Europa i d'Amèrica interpretant nostres obres en la mateixa llengua en que van ésser escrites: dient-les, per sentir-se-les en l'ànima, el conjunt dels actors com l'Iscler Soler, per tot arreu les entendrien.

Creïu-me a mí: no hi ha paper mancat de vida en l'obra de teatre, que no la tingui real representat per l'Iscler Soler. I és que ell, sense modificar ni una sola paraula de les que té de dir el seu personatge, fon aquest amb el seu esperit; i ja no hi ha damunt de les taules tal actor de professió, sinó un ésser que naix cada nit al presentar-se a escena per a desaparèixer la mateixa nit al traspasar els bastidors: per a anorrear-se definitivament en l'instant en que l'ànima de l'Iscler Soler deixi la terra; ja que no veiem créixer, per ara, una altra existencia tant admirablement equilibrada, que vingui a substituir la seva. I això per molt que valgui la gran colla d'actors que granen en la nostra terra.

A mí m'ha passat, de vegades, que escenes de les meves obres, de les que no'n quedava prou satisfet a l'haver-les escrites, les trobava, després, que havien millorat extraordinariament, com si ja no fossin obra meva, al veure-les, intervenint en llur representació l'Iscler Soler; puix la calor d'humanitat és en ell tant gran que s'encomana als altres personatges que hi dialoguegen; i es torna tot més sentit, més armoniós i més fill directe de l'ànima de l'obra que esbatega per les taules i que cada espectador se la sent vibrar en la seva propia.

.....
Jo, de mí, us sé dir tant sols que per sobre del respecte i de l'agraïment, sento envers ell veneració fondíssima; perque l'Iscler Soler és la personificació més alta, més escaienta i més lluminosa de l'escena. Perque en ell hi ha el passat de les nostres taules; perque ell és el seu present i el seu demà; ja que s'hi haurà de caminar com ell sempre ha caminat, al teatre del pervenir de Catalunya. Que aquest té d'ésser sempre tant sencer com ell, tant esquisit de sentiments com ell, tan honrat i noble com ell, que mai s'ha degradat ni ha degradat l'escena; i tant com ell, que sols ha representant amb esperit verament català...

Si fins ha representat no més tota la seva vida en llengua catalana!

ANGEL GUIMERÀ.

* * *

Les pintures de l'Ignasi Mallol

Per tractar-se d'un fill de Tarragona, jove artista que tot just nascut al món de l'art pictòric se li

obren de bat a bat les portes de la inspiració i aferma una personalitat en son genre, ens plau copiar a continuació un encomiastic article que retallem del *Dia Gráfico*, parlant de la seva obra en general, i dels quadros que tindrem el goig de veure exposats al Círcol de Tarragona des d'avui primer de Febrer:

«Ignacio Mallol inaugurarà el 1.º de Febrero próximo una exposición de sus pinturas en el Círculo de Tarragona. Atentamente nos invitó para que fuésemos a su taller a conocer las obras que han de figurar en esta exposición. Y ayer fuimos.

En el taller en donde trabajan juntos tres jóvenes artistas: Monegal, Vayreda y Mallol, éste fue mostrándonos sus obras. Son éstas, en su mayoría, paisajes de Olot y de Tarragona; la mayoría de nuestros paisajistas buscan asuntos para sus pinturas en el Campo de Tarragona, en donde la luz es una estridencia bajo cielos cegadores o en la campiña de Olot, de suave y sutil melancolía, en la que las montañas, azules como las montañas de Mallorca, se aparecen como tras una neblina de ensueño.

Mallol ha pintado en Olot muchos de sus paisajes y en ellos ha sabido traducir toda esa suavidad de la campiña olotina, con el mismo acierto que ha resuelto los esplendores luminosos del Campo de Tarragona.

Mallol está en uno de los momentos más interesantes de su formación artística; partiendo del impresionismo, del cual han partido todos nuestros pintores, trabaja por llegar a un arte de puras y serenas estructuras. Por eso en sus telas se encuentra desde la pintura puramente impresionista, en la que sería imposible descubrir la línea tras la fiesta fantástica del color, a las obras ponderadas y armónicas, casi puramente estructurales, como la que representa la ermita de San Ginés, próxima a Barcelona. Esta tela y un paisaje en el que bajo la luz de una mañana ardorosa de verano se recorta la silueta noble de una masía, son las telas que produjeron en nosotros una emoción más intensa.

No conocíamos a Mallol como pintor de figuras y ayer se nos relevó como pintor dotado de excelentes cualidades para el cultivo de este género; admiramos una tela representando una doncellita graciosa y risueña, sobre el fondo desbordante de luz, entre unas cestas llenas de gordos y apretados racimos y de manzanas de piel reluciente. Sonríe el rostro en sombra de la doncella y el resto del cuadro da una inimitable impresión de plenitud y de riqueza.

Luego nos mostró Mallol una gran tela al temple: un plafón decorativo, representando dos figuras del cortejo de la Música. Mallol revela con esta tela, en la que se hallan hábilmente resueltos difícilísimos escorzos, poseer todo un temperamento de decorador.

La exposición de Tarragona constituirá para Ignacio Mallol un gran triunfo; estamos convencidos de ello. Este triunfo debe animarle para organizar muy pronto una exposición de estas mismas telas en Barcelona. Mallol, el Benjamín de «Les Arts & els Artistes», está en camino de ser uno de nuestros primeros paisajistas; está excepcionalmente dotado y la orientación que él sigue es la que nosotros creemos verdadera.»

No cal dir si'ns plau poguer donar noves tan altament afalagadores per l'Ignasi Mallol, amic i artista nostre a qui estimem devotament, puix la dolça fruïció d'una jovenívola coneixensa, s'es aviat tornada en afecte d'una espiritualitat de la millor mena; çò és, resultat de l'amor i veneració que sent l'Ignasi Mallol per la seva ciutat nadiua, malgrat no haver-la viscut gaire més que en les hores inconegudes del breçol; i'l jove que com en Mallol sab honorar a la seva patria amb el foc del seu amor, primer, amb les primeres obres cal·lides del seu pincell, després, bé mereix tota la nostra gratitud de tarragonins fervorosos.

Esperem tenir el goig de admirar l'Exposició de pintures de l'Ignasi Mallol, i més ara que la pagina artística de *La Ven de Catalunya* de dijous li reproduceix 4 dels seus celebrats quadros, amb un notable article del competent crític d'art que firma amb el pseudònim de Flick. També s'ocupa i reproduceix 3 admirables quadros *La Publicidad* de dijous amb un article degut a la ploma del excel·lent escriptor en Romá Jori, el darrer paragraf del qual no podem sofrir la temptació de deixar sense copiar:

«Mallol ha reservado para Tarragona, como fiel hijo, las primicias de sus trabajos.

Lo felicitamos por su determinación. Conviene hermanar por la cultura artística las ciudades catalanas, como un día fue en Italia. Que el hogar artístico sea Cataluña y no solo Barcelona.»

Deixem, doncs, que'ls competents en materia d'art pictoric avalorin els mèrits de l'Ignasi Mallol en l'Exposició de quadros d'avui. Respectant lo que aquets diguin, nosaltres volèm consignar com a fet capdal, el triomf indestructible, per lo generós i placívol, d'havernos volgut honorar amb la seva primera col·lecció de quadros, que per ser la primera haurà de portar el segell pur de la joventut, la nota més viva i flamejant de la idealitat, precursora de l'obra de maduresa que temps a venir se consagrarà definitivament.

B. M.

Honorant a una tarragonina

Una dama ben coneguda en el camp de les lletres catalanes. Na Agnès Armengol de Badía, ha tingut una idea lloable en extrem.

Se tracta de recullir un bon aplec de firmes, de tots els catalans a ésser possible, per a demanar a l'Excelentíssim Ajuntament de Barcelona, que fent honor als mèrits que va contraure la poetesa Na Josepa Massanés, tarragonina i catalana de cor, se col·loqui el seu retrat en la Galeria de Catalans il·lustres que hi ha en el Municipi de Barcelona.

Nosaltres no podem regatejar de cap manera un aplauso i una entusiasta felicitació a la Sra. Armengol de Badía, pel doble motiu d'ésser l'homenatjada una il·lustre tarragonina i gran amiga de la causa de Catalunya. Fou la primera escriptora del segle XIX que va escriure els seus versos i els seus treballs en català.

A l'Unió Nacionalista Republicana s'hi recullen firmes per a l'objecte que motiven les presents ratlles.

L'Ajuntament i la Diputació

La pregunta que en la penúltima sessió de l'Ajuntament feu el nostre amic Sr. Lloret referent a la falta de puntualitat amb que la Diputació paga al professorat de les Escoles Normals, ha produït fort enrenou. De moment, l'endemà mateix de la pregunta's pagaren els sous dels professors, que es lo que's tractava de conseguir. Mes tard, el *Diario de Tarragona*, en un solt oficiós, tot volent vetllar pels prestigis del Còs provincial, el posava en ridícul afirmant que'l retràs del pago era degut *simplexmente a las circunstancias anormales del tiempo, extremadamente desapacible y vario durante la primera quincena del mes actual...* Per últim, el nostre bon amic Sr. Mestres, President de la Diputació, contestant imaginaris agravis, ha enviat a la premsa i als regidors unes certificacions acreditatives dels deutes que té pendents el nostre Municipi amb la Diputació.

També nosaltres hem rebut les esmentades certificacions i estimem oportú no publicar-les. No es amb nerviositats com se tracten i solucionen les qüestions; i si insertéssim aquells documents, hauríem de fer una pila d'observacions que, sense voler, podríen molestar a algú. En aquest punt, volem imitar la cordura i sensatesa de que donà mostres l'amic Lloret en la derrera sessió de l'Ajuntament, quan deixant salvats els respectes i'ls prestigis de tots i reivindicant el seu dret i'l seu dever d'ocupar-se de lo que afecti als interessos de Tarragona, posà les coses en son lloc i feu veure que la conducta que ha observat sempre'l nostre Municipi envers la Diputació, es mereixedora de les majors consideracions.

La Diputació podria donar-se per molt satisfeta de que la meitat dels Ajuntaments de la provincia paguessin el 80 o'l 85 per 100 del contingent com Tarragona vé pagant malgrat els progressins augments d'aquest. Com també podria celebrar que l'ajudessin en el compliment de molts serveis com ho fa'l nostre municipi. Respecte de les Normals, cal no més esmentar que Tarragona ha facilitat locals i ha pagat els gastos d'instalació que pugen a més de set mil pessetes.

Els qui'ns recordem de com les Escoles Normals desaparegueren de la nostra ciutat i dels esforços que s'hagueren de fer i de les resistencies que's

tingueren de vencer per a restablir-les, tenim el dret d'alarmar-nos quan els professors reclamen lo que se'ls deu. I tenim sobre tot l'obligació de fer lo que sia necessari per a que no retornin els temps vergonyosos en que, per manca d'energia, la ciutat era burlada i'ls interesosos culturals de la provincia quedaven desatesos. Obligació que estem disposats a cumplir, pesi a qui pesi i costi lo que costi.

La festa de la nostra Joventut

Amb una festa gran, de les que formen época, el diumenge darrer va començar-se en el Teatre principal la constitució en aquesta ciutat de la naixenta i ja floreixent Joventut Nacionalista Republicana.

El Teatre plé de gom a gom. La concurrencia, escullida, abundant-hi les dames i damiseles que amb ses cares boniques i rialleres contribuïen a donar reals a l'acte.

Presidí la festa D. Josep Baradat, president de la Joventut, el senyor Pamies, secretari, i Srs. Gilabert, Rosell i Benaiges, del Concell. En llocs de preferencia a l'escenari, hi havia socis de la Joventut, membres del Concell de l'Unió Nacionalista Republicana i socis d'aquesta entitat.

Amb breus paraules dona comens a la festa el Sr. Baradat, endreçant una coral salutació als concurrents i a la premsa, congratulant-se de l'èxit que la mateixa havia obtingut ja avans de comensar.

D. Salvador Ferré i Roig llegeix una bonica poesia propia, «Encoratjament», endreçada a la joventut catalana, encoratjant-la per a la lluita pels ideals.

Nostre company D. P. Olivella i Ricomá, dona lectura del seu treball «Idealisme» que publiquem en altre lloc d'aquest número.

Amb véu vibrant i entonació perfecta, llegeix don Ramón Aloguín una poesia molt sentida del company D. Josep Gilabert, que dú per nom «Catalana!» i que va ésser tan del agrado de la concurrencia.

D. J. Romaní Carol dirigeix la paraula al públic, desenvolupant el seu tema «Joventut» amb parrafades brillants. Parla de la naixenta entitat nacionalista republicana, i li augura una vida próspera, profitosa per a Tarragona i per a Catalunya, ja que la mateixa farà tasca idealista i mai per mai el personalisme.

D. Josep Maset llegeix, amb molta expressió, la patriòtica poesia de Mossèn Jaume Collell «Montserrat».

Nostre company D. A. Ribas Llagostera llegeix unes quàrtiles parlant de «La tasca de la Joventut», les que van publicades en aquest mateix número.

El Secretari de la Joventut D. Jaume Joan Pamies desenrotlla el seu tema «Nacionalisme», i fa un procés molt detallat del Nacionalisme català, demostrant un profund coneixement del mateix.

D. Pere Lloret, vis-president de l'Unió Nacionalista Republicana i company nostre, dirigeix la paraula a l'auditori i té frases eloqüents per a la concurrencia, per a la Joventut que solemnis la seva fundació i per l'obra a fer d'aquesta joventut que ha d'ésser meritoria i patriòtica. Fa historia del catalanisme a Tarragona i's felicita per l'èxit grandios de la festa verament tarragonina que s'está celebrant.

Per a tots hi va haver un espatec d'aplaudiments a l'acabar la seva tasca.

A seguit el quinteto que dirigeix el Sr. Gols va interpretar la sinfonia d'una ópera den Werber, que's va fer aplaudir de bó de bó.

Els joves artistes Srs. Baradat (J. i G.) i Fortuny, varen donarnos a coneixer una obreta escènica del aplaudit autor tarragoní, nostre bon amic D. Josep Vázquez Bardina, que du per nom «Garrofeta». Es una nota cómica en la que son autor hi aboca un devassall del bon humor tan peculiar en ell, molt ben escrita i de gran efecte. Els intérpretes obtingueren molts aplausos, i d'un modo ben especial D. Josep Baradat, i l'autor va ésser cridat al prosènic al finalisar l'obra, tributantse-li una verdadera ovació.

El quinteto's va fer aplaudir novament amb l'execució de les delicades notes den Puccini, «La Bohème».

El llorejat «Orfeo Tarragoní», amb la afinació que'ns te acostumada, va executar les composicions «Himne a la senyera», «L'heréu Riera», «Sota de l'olm» i «Patria Nova», éssent fortament aplaudits tots els cantaires.

El públic, a péu dret i amb aplausos perllongats, va demanar els himnes patriòtics «La Marsellesa» i «Els Segadors» i l'Orfeo accedí cantant-los abdos, éssent aplaudits entusiàsticament.

La festa va acabar-se a la una, i la nombrosa concurrencia en va sortir satisfeta en extrem.

Per la nostra part hem de felicitar als joves organitzadors de la vetllada, i esperem que la Joventut Nacionalista Republicana sabrà dignificar els ideals patriòtics que'ns son comuns.

Nostre distingit amic i company D. A. Rovira i Virgili, va enviar unes quàrtiles per a llegir-se en la vetllada de diumenge, que per haver-les rebudes amb retràs no van poder-se llegir. Les insertem en aquest número.

Noves

Aquesta nit comensarà la temporada carnavalesca l'Ateneu de Tarragona, i no dubtem que serà lluida de debó, a jutjar pel gros nombre d'abonats que hi inscrits.

Se'ns diu amb seguretat que avui començarà a publicar-se diariament el nostre confrare *Tarragona Federal*.

Llegim en un confrare barceloní:

«En Pau Casals davant d'un Tribunal.—Recordaràn els nostres llegidors que fa alguns mesos donarem compte detalladament d'un sorollós incident que's suscità entre'l nostre amic i compatriota l'eminent violoncel·lista en Pau Casals i el director d'una sala de concerts de París, amb motiu de certes apreciacions que dit director va fer sobre'ls mèrits musicals d'una composició que devia executar en Casals, apreciacions que aquest va creu-re injurioses per a l'autor de la mateixa, a qui l'eximí violoncel·lista té en gran estima.

De la discussió en nasqué un fort altercat que posà an en Casals amb un estat tal de nerviositat que l'impedí tocar els nombres que tenia senyalats en el concert, lo qual va donar motiu a que'l públic, que ignorava lo suceit, protestés sorollosament.

L'empresari va demandar al nostre amic davant dels Tribunals de París, per incumpliment de contracta, havent-se celebrat el dia 10 del corrent el corresponent judici, al qual comparegué en Casals, i ingenuament declarà la seva ignocencia.

Potser a hores d'ara el Tribunal ha donat a conèixer ja la seva sentència sobre un tan curiós plet; sentència que, no cal dir-ho, celebrarem sia favorable al nostre benvolgut amic.»

SALÓ DE VENTES

AL DIA

Novitats per a senyora i nenes en Merceria. —Confeccions. —Pells.—Sombreros. —Bisuteria, etc., etc.

Gran assortit en PERFUMERIA
Inmensa varietat en Brodats.

Se venen a pessés i a trosos.
Preu ficse.—Ventes al contat.—Sempre nou.—
Continuament renovació.

Rambla de San Joan, 40, pral., 1.^a

TARRAGONA



IBARRA Y C. S. en C.-SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a València, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Ailés, Santander, Bilbao, Pasages i San Sebastián.—Servei ràpid eventual per a Galícia i Nord d'Espanya amb escales a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.—S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Esteve Pravia amb trasbort al vapor **Luarda núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francésa **Denain & d'Anzin**.
Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei fíxo i setmanal per a Cete i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Janer 29	"Cabo Peñas"
Febrer 5	"Cabo Corona"
" 12	"Cabo Toriñana"
" 19	"Cabo San Antonio"
"	"Cabo

PER A CETTE I MARSELLA

Janer 30	"Cabo Toriñana"
Febrer 6	"Cabo San Antonio"
" 13	"Cabo Santa Pola"
" 20	"Cabo Quejo"
"	"Cabo

Per a més informes, a son consignatari **EN MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París

Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan

Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadá**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro-químico d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadá

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —
JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.

Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.

Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

MAGATZEM DE FERRETERIA FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Gailach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuinament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès Espanyol a Espanyol-Anglès.—**Pal-las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar de Laousse**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Joan Munté**, Kioscos Rambla St. Joan y Rambla St. Carles.

MOSTELLE (RAIMOST)

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic.

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescència.

Se ven per tot arrèu